

[Maigaard.]

jo ikke sige, at ministeren i sine svar havde sin styrke i argumentet. Man fremførte en betragtning; ministeren sagde: nå ja, sådan ser jeg altså ikke på det, og dermed basta. Det er muligt, at det skal være fremgangsmåden, det må ministeren vælge, og så må han finde sit flertal, hvor han vil. Jeg synes ikke, ministerens vilje til at diskutere disse problemer var særlig påfaldende. Men ham om det.

Jeg skal anstille et par zoologiske betragtninger senere til hr. Niels Helveg Petersen, men så længe vi skal være saglige, vil jeg sige, at ministeren har to gode brikker. Han har en brik, der hedder regionplanlægning, og han har et forslag til et administrativt apparat til at styre regionplanlægningen. Men disse to brikker er ikke nok til at lave regionplanlægning med. Det kommer simpelt hen ikke til at fungere, hvis der ikke kommer en helt anderledes samordning af den økonomiske planlægning, som vi simpelt hen ikke har, og som vi altså må have op at stå, og den fysiske planlægning. Det, der sker, hvis man bare holder sig til de to ting, der ligger her, hvis man vælger torsoen, er, at man får lavet en plan, som vi har set det tidligere, og så sker der ikke mere. Det kan ikke fungere, hvis man ikke får koblet en økonomisk planlægning på.

Hvis vi skal blive i de begreber, som hr. Niels Helveg Petersen foretrak, må man sige, at dette er ikke diskussionen om hønen, der kommer før ægget, eller omvendt, det, vi ser, er skabelsen af det, man kan kalde en skrukhøne, altså en høne, der ikke kan lægge æg.

Hr. Niels Helveg Petersen havde i øvrigt et par bemærkninger om min tidligere indsats her i salen i dag; jeg må blot gøre hr. Niels Helveg Petersen opmærksom på, at vi er nogle, der overkommer mere end andre.

Jeg synes altså, det er vigtigt, vi får diskuteret i denne sammenhæng, hvordan man koordinerer økonomisk og fysisk planlægning. Når boligministeren går ind i diskussionen og siger: ja men når nu boligproblemet er løst, så skal boligministeriet være et ministerium for planlægning, så er det måske sæsonens flotteste bemærkning. I alt fald er det nok det, man i Vestjylland kalder realpolitik, men hvor meget virkelighed der er bag det, kunne man godt drøfte.

Hvis disse tanker skal blive til noget, så nytter det altså ikke noget, at man indskrænker sit sigtefelt, som ministeren har gjort, og som han øjensynlig er blevet lykkelig over at hr. Niels Helveg Petersen lægger kinden til.

Den anden ting, som jeg godt vil pege på, er, at jeg synes, det er vigtigere end disse diskussioner om hovedstadsråd og hovedstadsamter, at vi bygger administrationen rigtigt op. At politikerne beslutter, planlægger og kontrollerer, men prøver at blive trukket væk fra det administrative arbejde, som folk enten selv skal gøre, eller som skal gøres af professionelle.

Dér synes jeg nok, at hr. Bent Sørensens bemærkninger er spændende og interessevækkende, fordi han netop peger på, at det hovedstadsamt, som ministeren foreslår, vil blive væltet af små administrative sager. Det var jo en vældig overbevisende argumentation, hr. Bent Sørensen lagde op, og det var alt andet end en overbevisende modargumentation, ministeren kom med. Det er småtterier, sagde han. Ja men ministeren ved jo, at småtterier er noget, man kender til i kommuner og amter, og som netop hindrer, at man samler sig om at beslutte og planlægge. Derfor synes jeg altså nok, at de tanker, hr. Bent Sørensen lagde op, i mangt og meget var meget, meget rigtige, og jeg vil gerne følge ham, hvis han vil følge mig i, at vi så til gengæld skal have større kommuner inden for området end dem, vi har. Jeg synes altså, at det administrative standpunkt, som mit parti har lagt op her, støttes af og finder en vis genklang i de betragtninger, hr. Bent Sørensen lagde op, og jeg vil altså gerne, hvis ministeren overhovedet vil overveje andre standpunkter end sine egne, bede ham om at tage dem med.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg glemte i første omgang at svare hr. Enggaard på spørgsmålet om udligningsordningen, som hr. Enggaard var inde på at vi skulle gennemføre i denne samling. Jeg vil gerne kikke nærmere på det, men jeg vil gerne sige, at nu skal vi vare os for at lave dette her stykkevis og delt; for en gangs skyld må vi have en helhed, hvor vi i stedet for at sætte lap på lap får en ordning, der kan holde.